

Det er sejt at læse!

Om drengelæsegruppen SBL (Skovlunde BogLæsere)

At drenge falder ud som læsere i 12 – 13 års alderen er almindelig kendt. Men er det helt korrekt? Er der ikke mange stille drengelæsere? . Derfor søgte undertegnede børnebibliotekar Jan Tøth om tilskud hos ”Læselyst” for at dokumentere at det kan lade sig gøre at etablere en ren drengelæsegruppe med drenge i 12 – 14 årsalderen.

August blev opslag hængt op, pressemeddelelser skrevet og skolebibliotekarer kontaktet for at hjælpe med at hverve drengelæsere. 13 styk meldte sig og 11 gennemførte en hårdt læseforløb indtil juni 2006. Drengene var vilde med at mødes (det gjorde vi 31 gange på 10 måneder) for at anmelde, snakke, diskutere, grine, hygge, få slik og saft og ikke mindst at arrangere forfatterbesøg.

Drengene ville meget mere end at læse og noget af det vigtigste var aften- og natlæsning. At få lukket biblioteket og have en hel nat sammen, hvor man bare skulle læse og hygge var et stærkt ønske.

Dette fremkom allerede på det første møde. Det var et forslag der ikke var med i ansøgningen ligesom flere andre men alle med bøger som omdrejningspunkt), så biblioteket slog til.

Derfor blev punktet: ”Hvad har i lyst til at lave” på et tidligt møde sat på dagsordenen. Bøger og forfattere skal være i centrum. Forslagene var rigtig mange og en del af dem blev realiseret:

- Gå i biografen og se en filmatiseret bog. Her så de Harry Potter og Flammernes pokal”. Spændende at køre med en gruppe drenge hjem i s-tog og høre dem sidde og analysere forskellen og kvaliteterne ved bogen frem for filmen.
- Afholde ”Warhammerspilledage” samtidig med at rollespilslitteratur var udstillet og en live rollespiludstilling fandt set.
- Lave deres egen kanon over god børnelitteratur. (Det var bibliotekets ønske).
- Besøge et forlag (Høst & Søn) og interviewe en forlagsredaktør og opdage, hvad der egentligt foregår på et forlag og blive skuffede over, at det ikke var et sted hvor bøgerne lå i tårnhøje stakke.
- Lave skriftlige anmeldelser. Det gik ikke helt så nemt og der blev ”kun” lavet 6 stk.
- At skrive deres egen historie. Disketten gik på omgang og desværre gik den i stykker og kunne ikke rekonstrueres, så historien stoppede desværre, hvilket de var meget kede af.
- Afholde natlæsningsmaraton. Det var deres største oplevelse, og det kunne de have gjort en gang om måneden. Det var et arrangement der var åbent for 10 – 14 årige drenge og piger. Der deltog 33 børn.

Drengene var selv kommet med forfatterforslagene og efter de havde fået forklaret at R.L. Stine eller J.K.R. Rowling var urealistiske foreslog de:

Rune T. Kidde – 6, Lene Kaaberbøl – 5, Dennis Jürgensen – 4, Kenneth Bøgh Andersen – 2, Cecilie Eken – 1 og Bjarne Reuter – 1.

Det var en utrolig aften. Rune Kidde kom med sin musiker Steen Thomsen og de opførte en forestilling, der fik drengene til at bide i kork-linoleumgulvet af grin og blev citeret til det sidste under møderne. Der blev serveret pizza med saft. Senere te og kage og slik.

Flere af børnene faldt i søvn, men mange holdt sig oppe hele natten.

Læsningen var i højsædet og drengenes evaluering var, at der havde været for meget leg og løben rundt og for lidt læsning.

Desværre havde personalet ikke personaleresourcer til at gentage dette, da vi var to børnebibliotekarer på. Tidsrummet var fra kl. 16 fredag eftermiddag hvor biblioteket lukker til kl. 7.00 næste morgen med morgenmad som afslutning.

- Afholde aftenhyggelæsning.

Kompromiset med drengene blev, at vi nøjedes med at lave det vi kaldte aftenhyggelæsning.

Igen startede vi med at mødes med forfatterne kl. 16 – 18 og sluttede aftenen kl. 21.

Det blev afholdt to gange. Første gang med Cecilie Eken og næste gang med Josefine Ottesen.

Til Cecilie Eken deltog fem piger og tretten drenge, hvoraf de otte var fra SBL. Josefine Ottesen deltog der elleve piger og atten drenge, hvoraf de otte var fra SBL.

Her mødte forfatterne fra kl. 16 – 18 hvor de fortalte og blev udspurgt af børnene. Begge gange var en succes og der var pizza kl. 18. Her blev der fokuseret på, at der skulle læses efter spisningen og det blev der. Men til Cecilie Eken var der rigtig mange der godt ville spille på computer og det synes SBL-drengene var forkert. Derfor var det ikke tilladt under Josefine Ottesen, men dog havde vi lavet det kompromis, at alle pc'erne måtte være indstillet på en dansk forfatters hjemmeside og det var rigtig godt. De fik naturligvis også lov til at gå ind på udenlandske forfatteres hjemmesider.

Der kan siges rigtig meget om disse drenges engagement, men nerven i vores aktiviteter var bogen og hyggen/trygheden/fortroligheden/sammenholdet.

Der var mange spændende sociale aspekter, idet de også ønskede at snakke om emner som ”tror du på spøgelser”, ”hvad er det bedste og det værste jeg har oplevet”, hvor døden og snak om denne kom på tale, regelryanni, der er et kapitel for sig.

Drengene var meget strenge og syntes ikke der blev udvist respekt nok under møderne, hvorfor de indførte et grønt, et gult og et rødt kort, og fik man det røde, skulle man have kage med på det efterfølgende møde.

Omsorgen for hinanden var også betydelig – f.eks. kom der en dreng som godt ville være med i gruppen (tre faldt fra fordi det alligevel ikke interesserede dem at læse så meget), men denne dreng var kun 11 år. Jeg forelagde det de ti resterende. Der var en i SBL-gruppen, som vidste hvem det var og han sagde ”Hans mor er næsten lige død, så jeg synes vi skal lade ham være med”. Og det kom han så.

Konklusion

Disse elleve drenge har dokumenteret at selvom de går til en masse andre ting og piger var begyndt at blive ret så interessante, så er bøger en vigtig en del af deres liv. Disse drenge fik en masse andre drenge til at komme på biblioteket for at nat- og aftenhyggelæse.

Disse drenge fik en faglig støtte og inspiration der øgede deres læsning og forståelse for forfattere, bøger, arbejdet bag bøgerne og hvor svært det faktisk er at skrive.

Disse drenge har været gode ambassadører for litteraturen og læsningen og de har inspireret deres jævnaldrende til også at komme på biblioteket.